

2.6

Què hem de comunicar?

Anàlisi

La comunicació és una eina estratègica per aconseguir els objectius de la política pública, per garantir la transparència i el retiment de comptes, així com per contribuir a la formació d'una ciutadania responsable, compromesa i activa. La comunicació és un eix transversal imprescindible que s'ha d'integrar en la planificació, el debat i les actuacions com una peça més, per poder aconseguir els objectius del propi Pla i planificar-ne les estratègies de comunicació i de difusió entre tots els col·lectius de siguin d'interès, interns, externs i vinculats.

Dins la cooperació al desenvolupament, la comunicació és també fonamental per millorar el grau de coneixement –i per tant de legitimació– de les actuacions de cooperació. Dins de l'àmbit específic de l'Educació per al desenvolupament, la comunicació és clau per treballar la sensibilització social i la incidència política, per donar a conèixer les causes estructurals que originen les desigualtats, generar reflexions, promoure debats socials i transformar les actituds i contribuir a una societat compromesa i crítica.

El Pla director 2015-2018 incorporava la comunicació com una eina estratègica, el que representava un avenç respecte dels plans anteriors. La voluntat era establir una manera més integral de treballar, incorporar plans de comunicació en cada actuació i planificar la difusió en funció dels objectius. Així, s'han consolidat diversos canals de comunicació directa, a través dels quals s'ha fet difusió de materials propis, com infografies, vídeos, notícies, entrevistes, articles, i continguts diversos.

Reptes

Alguns dels reptes que es plantegen en relació a la comunicació són els següents:

- L'aparició de les xarxes socials ha modificat els hàbits de la societat i ha generat una altra necessitat de treballar en els mitjans de comunicació, més àgil, més directa, i sovint menys aprofundida, que empeny a reaccions immediates que cal saber gestionar.
- La gestió dels espais de reflexió que ja existeixen o els que apareixen de nou.
- El tractament de la informació, els límits de l'ètica, la descontextualització, la guerra mediàtica, el poder dels grans grups editorials, la saturació informativa, la manca de confiança en les fonts d'informació...
- La vulneració dels drets humans en molts indrets del món de periodistes, fotoperiodistes i professionals de la informació, per part d'organitzacions delictives, règims polítics poc democràtics i de grups organitzats amb interessos determinats. En alguns llocs es fa cada cop més difícil informar, per exemple, de la realitat dels conflictes armats i del seu impacte sobre el desplaçament de persones.
- Aprofitar els beneficis dels nous canals d'informació i les noves tecnologies per generar aliances que puguin tenir més impactes, vincular directament actors de diferents comunitats (personal de l'administració, personal d'entitats i d'altres socis, persones participants en projectes...) implicades en les actuacions de cooperació, a tots nivells.
- Promoure aliances estratègiques entre els actors de la cooperació per consensuar temàtiques, argumentaris, dades i exemples que permetin tenir un impacte més gran i rendibilitzar esforços.
- Potenciar les relacions amb associacions i col·legis professionals, universitats i altres institucions per promoure estratègies de comunicació conjuntes.
- Donar suport al sector en l'àmbit de la comunicació estratègica perquè puguin capitalitzar els objectius i resultats.
- Introduir els temes i valors de la cooperació al desenvolupament a l'agenda dels mitjans de comunicació catalans i internacionals.

2.6

Què hem de comunicar?

- Incorporar els nous llenguatges i tendències de la comunicació. Promoure els continguts visuals i interactius, aprofundir en la visualització de dades, adaptar els missatges als formats i suports emergents.
- Incorporar la dimensió ètica en la tria d'eines i canals de comunicació: programari privat vs. de codi lliure; dependència d'empreses no socialment responsables, etcètera.

Preguntes

- Quins són els públics objectius als quals hem d'arribar i per què.
- Quines poden ser les diferents estratègies per incidir-hi i a través de quins canals
- Conseqüències de visibilitzar la feina de la cooperació al desenvolupament i de no fer-ho.
- Escenari d'un món sense cooperació. Tipus de cooperacions al desenvolupament.
- Adaptar-se a la realitat canviant dels mitjans de comunicació tradicionals, xarxes socials, etc. Incorporar anàlisi geopolític i econòmic, contextualització, relacions internacionals, etc.
- Com aconseguir una sinergia efectiva entre tots els actors de la cooperació catalana per a la difusió efectiva de les seves actuacions per promoure impactes i generar canvis de percepció i d'actitud.
- La comunicació de les ONGs. Professionalització, transparència, casos de corrupció, imatge corporativisme.
- Aliances i xarxes nacionals i internacionals a les quals cal participar.

VISIÓ2030

Procés participatiu
La contribució catalana
al desenvolupament global

web: participa.gencat.cat